

MODIFIKACE HARTMANNOVÁ ZVUKOVÉHO GENERATORU

(Předběžná zpráva)

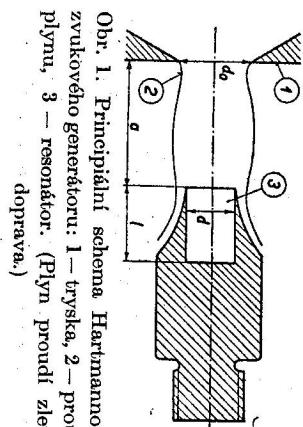
M. JAHODA, J. B. SLAVÍK

Katedra fyziky na Fakultě elektrotechnického inženýrství ČVUT v Praze

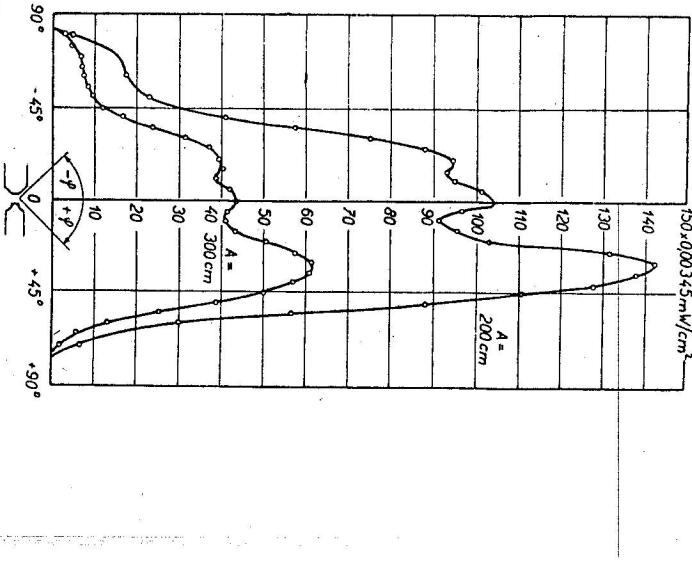
K Padesátinám akademika Dionýza Ilkovíče

Hartmannův generátor, jehož principiální schéma je patrné z obr. 1 a jehož použití je všeobecně známo [1], [2], [3], nemohl se v plné mře uplatnit v praxi, jelikož dosažitelný akustický výkon je u tohoto generátoru poměrně malý.

Tak na př. J. Hartmann ve své práci [1], [2] uvádí, že při resonátoru o rozměrech $d_0 = d = l = 4$ mm dosáhl zvuk kmotčtu 11 až 17 kHz podle polohy resonátoru, a při 3,5 atm využívaná zvuková energie je asi 136 W a účinnost asi 5 %. Dale je to patrné i ze směrových charakteristik generá-

Obr. 1. Principiální schéma Hartmannova zvukového generátoru: 1 — tryska, 2 — proud plynu, 3 — resonátor. (Plyn proudf zleva doprava.)

Obr. 2. Směrová charakteristika Hartmannova zvukového generátoru pro $d_0 = d = l = 6$ mm, přetlak $p = 2,88$ atm, $a = 7,40$ mm, $l = 37,5$ mm a pro vzdálenost od generátoru $A = 200$ a 300 cm.

toru, uvedených na obr. 2 pro $d_0 = d = l = 6$ mm, přetlak $p = 2,88$ atm, $a = 7,40$ mm, $\lambda = 37,5$ mm a pro vzdálenost od generátoru $A = 200$ a 300 cm.

Dále se uvádí, že pro vlnovou délku zvuku platí:

$$A_0 = 4(l + 0,3)d, \quad (1)$$

kde d je průměr otvoru resonátoru, l je délka resonátoru.

Z výrazu (1) je patrné, že kmitočet zvuku je závislý na rozměrech resonátoru a tím i na jeho objemu. Čím je menší délka resonátoru l a jeho průměr d , tím je kmitočet vyšší.

Maximální zvukový výkon generátoru podle experimentálních zkušeností Hartmannových nastane, když

$$d_0 = d = l, \quad (2)$$

kde d_0 je průměr trysky.

Dále pro celkový akustický výkon W_0 (ve wattech) Hartmann udává polo-empirický vzorec

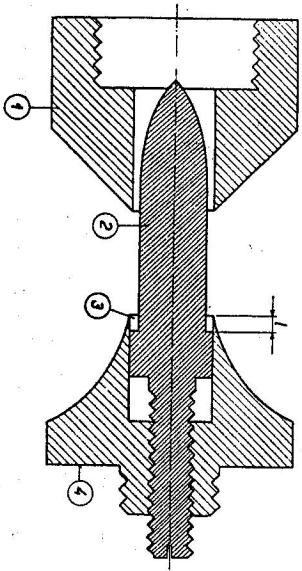
$$W_0 = 300d^2 \sqrt{p - 0,9}, \quad (3)$$

kde d je průměr resonátoru v mm, p je přetlak proudu vzduchu v atm.

Z výrazů (2) a (3) pak plyne, že ocelkový akustický výkon je úměrný čtverci průměru resonátoru d a druhé odmocnině přetlaku p , tedy je úměrný i objemu resonátoru (při podmínce $d = d_0 = l$).

Z výrazů (1), (2) a (3) pak plyne, že zvýšíme-li výkon generátoru zvětšením průměru resonátoru, t. j. zvětšením objemu resonátoru, klesá kmitočet zvuku a naopak.

Zvětšení výkonu generátoru i za vysokých kmitočtů umožňuje modifikace Hartmannova generátoru podle autorů článku, která je patrná z obr. 3.

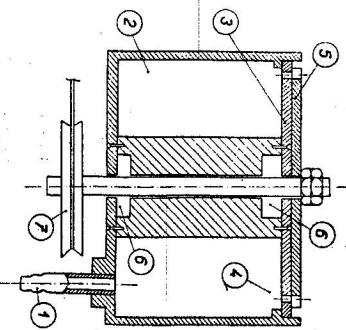

Obr. 3. Principiální schéma modifikace Hartmannova zvukového generátoru podle M. Jakoby a J. B. Slavíka: 1 — tryska, 2 — posuvná žádro, 3 — pistencový rezonátor (l je regulovatelné). Plyn proudí zleva doprava.

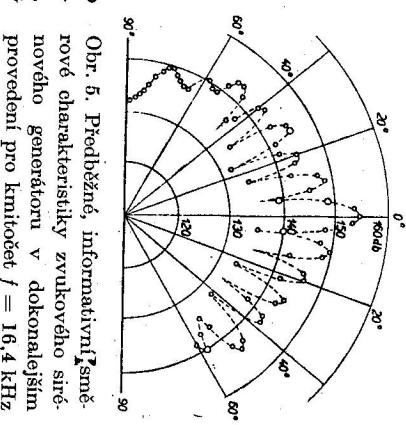
Princip působení tohoto modifikovaného generátoru je stejný jako u Hartmannova generátoru. Rozdíl je v provedení trysky a resonátoru. Tryska 1 je prstencovitá a resonátor 3 tvoří dutý válec. Toto provedení umožňuje zasouvatelné jádro 2, které je vyměnitelné. Jeho průměrem a zasouváním lze měnit kmitočet zvuku generátoru. Uvedenou úpravou je umožněno dosáhnout většího akustického výkonu i při vysokém kmitočtu zvuku.

Abychom Hartmannovým generátorem mohli budit zvukové vlny v kapalinách, musela by rychlosť kapaliny, proudící tryskou, být rovna nebo větší, než je rychlosť zvuku v kapalině (asi 1500 m/s), což by vyžadovalo nákladné technické zařízení.

Avšak popsané zvukové generátory co do akustického výkonu a účinnosti byly mezičím překonány známými zvukovými generátory v sirénovém typu [4]. Na obr. 4 je schematicky znázorněn řez laboratorního zvukového generátoru sirénového typu (v provedení J. B. Slavíka), s kterým lze dosáhnout intenzity

Obr. 4. Principiální schéma laboratorního zvukového sirénového generátoru (provedení J. B. Slavíka): 1 — přívod vzduchu, 2 — vzduchová komora, 3 — statorový kotouč s otvory, 4, 5 — rotorový kotouč, 6 — kulíčková ložiska, 7 — poháněcí kotouč.

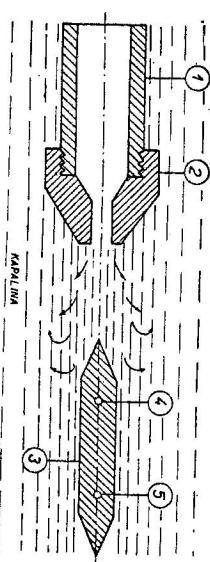
Obr. 5. Předběžné, informativní směrodatnice zvukového sirénového generátoru v dokonalejším provedení pro kmitočet $f = 16,4$ kHz a přetlak $p = 8$ atm.

zvuku až 120–130 dB [5]. Tento generátorem se nám podařilo při kmitočtu 8000 Hz a přetlaku $p = 8$ atm usmrcovat domácí myši ve vzdálenosti 1 m od generátoru. Na obr. 5 jsou podány předběžné informativní směrové charakteristiky zvukového generátoru v dokonalejším provedení pro kmitočet 16,4 kHz a přetlaku $p = 8$ atm (naměřeno O. Tarabou). Proto zkoušky s popsanou modifikací Hartmannova generátoru byly přerušeny a byla hledána možnost jiného jeho uplatnění.

Jelikož současně piezoelektrické ultrazvukové generátory se svým výkonem nedohodly pro buzení ultrazvuku ve velkém množství kapaliny, byly generátory

sírenového typu jako výkonnější upraveny rovněž i pro kapalinu. Avšak nynější provedení těchto generátorů má nevýhodu, že generátory jsou stabilně namontovány na dně nebo na stěnách nádrže s kapalinou a že je není možno v kapalně přemisťovat, což je často žádoucí podmíinkou.

Tuto přednost má známý ultrazvukový generátor podle Janovského a Pohlmannova pro buzení zvukové vlny v kapalinách [6], jehož schematický řez podává obr. 6. Kapalina proudí tryskou 2; při tom je proud „řezan“ břitem destičky 3, která je připevněna ve svých uzelcích 4 a 5. V prostoru mezi tryskou

Obr. 6. Schematický řez ultrazvukového generátoru podle Janovského a Pohlmannova pro buzení zvukové vlny v kapalinách: 1 – trubice na přívod kapaliny, na př. vody, 2 – tryska, 3 – destička s břitem, uložená v uzelcích 4 a 5. Kapalina proudí zleva doprava.

a břitem destičky vznikají turbulence a tím i tlakové změny, které se šíří v kapalně zvukovou rychlosí. Jimi se rozkmitává i destička 3 (která koná ohýbové knaty), čímž vznikají také zvukové vlny v okolním prostoru kapaliny. Intensita zvukových vln je u tohoto generátoru závislá na přetlaku, na množství vody protékající tryskou za vteřinu a na délce břitu.

Z uvedeného je patrné, že i námi podaná modifikace Hartmannova generátoru se dobrě hodí pro buzení zvuku v kapalné podle popsaného způsobu. Břit destičky je zde nahrazen prstencovým břitem resonátoru (viz obr. 3). Konají se proto přípravy pro zahájení zkoušek v tomto směru a k porovnání tohoto generátoru s generátorem podle Janovského a Pohlmannova. Po ukončení zkoušek bude podána podrobnější zpráva.

LITERATURA

1. Hartmann J., The acoustic air-jet generator, Copenhagen 1939. Hartmann J. La génératrice acoustique à jet d'air, moyen de production d'ondes sonores de haute fréquence et de grande intensité dans l'air. J. Phys. Radium 2, 1939, 49. Hartmann J., Mathes Elisabeth v., Die experimentelle Grundlage zum Entwurf des akustischen Luftstrahlgenerators, Akust. Zeitschr. 4, 1939, 126. 2. Šim'onová, Čerovská J., Ultrazvuk a jeho užití v praxi, Praha 1945. 3. Slavík J. B., Modifikace Pietera přístroje a jeho užití při proudení plynu hubicí, Slaboproudý Obzor 27, 1938, č. 7–8. 4. Bergmann L. Der Ultraschall und seine Anwendung in Wissenschaft und Technik, Zürich 1949. 5. Slavík J. B., Taračka O., Ultrazvuk, učební text, připraven pro tisk. 6. Janovský W., Pohlmann R., Schall- und Ultraschallerezeugung in Flüssigkeiten für industrielle Zwecke, Zeitschr. Angew. Physik, Bd. 1, 1949, 222.

Doslo 8. 10. 1956.